

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 43. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 20. september 2013
Tidspunkt: Kl. 11
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Jeppe Kofod (S), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Per Clausen (EL), Henrik Høegh (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), René Christensen (DF), Merete Riisager (LA) og Lars Barfoed (KF).

Desuden deltog: Minister for forskning, innovation og videregående uddannelser Morten Østergaard, finansminister Bjarne Corydon, minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Karen Hækkerup og erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3258 (konkurrenceevne – forskningsdelen) den 27. september 2013

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser meddelte, at de tre punkter på dagsordenen alle blev forelagt til orientering.

6. Forslag til afgørelser vedr. artikel 185 initiativer (JPI'er):

a) Forslag til afgørelse om Unionens deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammet "Et aktivt liv længst muligt i eget hjem" (Active and Assisted Living), der iværksættes i fællesskab af flere medlemsstater (AAL-programmet)

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Status*

KOM (2013) 0500

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 3)

b) Forslag til afgørelse om programmet mellem de europæiske lande og udviklingslande vedrørende kliniske forsøg der iværksættes af flere medlemsstater (EDCTP II)

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Status*

KOM (2013) 0498

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 8)

c) Forslag til afgørelse om et europæisk metrologiprogram (EMPIR-programmet – European Metrology Programme for Innovation and Research, tidligere EMRP – European Metrology Research Programme)

- *Præsentation ved Kommissionen*

– *Status*

KOM (2013) 0497

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 12)

d) Forslag til afgørelse om et forsknings- og udviklingsprogram, der gennemføres af flere medlemsstater til fordel for forskningsintensive små og mellemstore virksomheder (Eurostars-2)

– *Præsentation ved Kommissionen*

– *Status*

KOM (2013) 0493

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser forelagde punkt 6 og 7 samlet, se under pkt.7.

7. Forslag til forordninger vedr. artikel 187 initiativer (JTI'er):

a) Forslag til forordning om fællesforetagendet for biobaserede industrier (BRIDGE)

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Status*

KOM (2013) 0496

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 22)

b) Forslag til forordning om fællesforetagendet Clean Sky 2

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Status*

KOM (2013) 0505

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 27)

c) Forslag til forordning for programmet for Elektronikkomponenter og -systemer (ECSEL)

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Status*

KOM (2013) 0501

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 31)

d) Forslag til forordning for programmet for fællesforetagendet for brændselceller og brint 2 (FCH2)

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Status*

KOM (2013) 0506

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 36)

e) Forslag til forordning om fællesforetagende for initiativet Innovative lægemidler 2 (IMI 2)

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Status*

KOM (2013) 0495

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 41)

Forskningsministeren: Forskningsdelen af konkurrenceevnerådsmødet indledes med en præsentation af ni nye partnerskabsinitiativer under Horisont 2020-programmet. Der er tale om fire offentlig-offentlige partnerskaber, der skal vedtages efter artikel 185, og fem offentlig-private partnerskaber, der skal vedtages efter artikel 187. Fra dansk side er vi generelt positivt indstillede over for disse partnerskaber, da de rummer store potentialer for en styrket innovation, for et styrket europæisk samarbejde og for et styrket samarbejde mellem offentlige institutioner og private vækstsøgende virksomheder. De offentlig-private partnerskaber spiller

f.eks. en nøglerolle for vækst og beskæftigelse og imødegår derfor de store samfundsmæssige udfordringer, som er afsættet for Horisont 2020. Novozymes har haft en nøglerolle i etableringen af BRIDGE.

Samtidig rummer partnerskabsinitiativerne et stort potentiale for danske virksomheder. Lad mig som et eksempel nævne BRIDGE-partnerskabet, som omhandler den biobaserede økonomi. EU-Kommissionen foreslår, at EU via Horisont 2020-budgettet bevilger BRIDGE 1 mia. euro i 2014-2020. Tilsvarende har industrien forpligtet sig til at bidrage med 1 mia. euro til forskning og innovation og yderligere 1,8 mia. euro til demonstrations- og flagskibs anlæg. Det er godt nyt for danske forskningsmiljøer, virksomheder og landbrug, som er godt rustede til den biobaserede økonomi. Og potentialet er rigtig stort: Nogle prognoser siger, at omsætningen af eksempelvis biobaserede kemikalier, dvs. kemikalier, der ikke baserer sig på fossile brændsler, vil stige fra 900 mia. kr. i 2010 til over 3.000 mia. kroner i 2025. I dag konkurrerer biobaserede materialer allerede og bruges f.eks. til at lave Coca Cola-flasker, plastik og kompositmaterialer i flere kendte bilmærker. De anvendelser åbner op for et massivt markedspotentiale, hvis omkostningerne til produktionen bliver konkurrencedygtige.

Fokus er på at mindske afhængigheden af fossile ressourcer i Europa ved at udnytte restprodukter fra land- og skovbrug, bioaffald og bionedbrydeligt affald til nye biobaserede produkter og brændstoffer. Derfor er det naturligt, at biobaseret økonomi også spiller en central rolle i regeringens vækstteam for fødevarer. BRIDGE og de andre partnerskaber er derfor vigtige elementer for skabelsen af et grundlag for fornyet vækst i Europa. Jeg kan kun bakke op om, at flere danske virksomheder og vidensinstitutioner samarbejder mere med andre europæiske lande og søger finansiering i EU. Der må forventes stor opbakning til formålet med BRIDGE, men det må også forventes, at organisationsstrukturen, herunder medlemslandenes indflydelse på beslutningsprocessen i partnerskabet, vil blive en del af forhandlingerne.

Pia Adelsteen havde lagt mærke til, at regeringen støttede samtlige initiativer, og spurgte, om der er råd til at gennemføre dem alle, eller om nogle har højere prioritet end andre.

Forskningsministeren svarede, at da partnerskabsinitiativerne hører til de første eksempler på udmøntning af Horisont 2020-planen, er ressourcerne til dem allerede allokeret. Denne type konkurrenceudsatte midler, der fordeles på baggrund af projekternes indhold frem for størrelsen på de lande, hvor projekterne forgår, er i dansk interesse. Det relativt bredt funderede danske erhvervsliv kan også se potentialet og vil – bl.a. i BRIDGE-projektet – selv bidrage med et beløb, der er større end de afsatte fælleseuropæiske midler. Ministeren roste de danske virksomheder for deres engagement. Oven i de 1 mia. euro fra EU får projektet altså 2,8 mia. euro af industrien.

8. Innovation Union og the Europæiske Forskningsrum (ERA):

a) Meddelelse fra Kommissionen om status for Innovation Union 2012 – acceleration i forandringerne

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0149

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 46)

b) (Evt.) Meddelelse fra Kommissionen om måling af innovations output i Europa: Mod en ny indikator

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0624

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 46)

c) (Evt.) Første fremskridtsrapport vedrørende Det Europæiske Forskningsrum

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3258 – bilag 1 (samlenotat side 46)

Forskningsministeren: Det sidste punkt på dagsordenen omhandler Innovation Union og Det Europæiske Forskningsrum. Jeg har tidligere i dette udvalg redegjort for arbejdet med realiseringen af Det Europæiske Forskningsrum. Jeg ser frem til en drøftelse af den længe ventede innovationsindikator, som Kommissionen netop har præsenteret. Den 4. februar 2011 anmodede Det Europæiske Råd Kommissionen om at udvikle en ny indikator for innovation. Den netop fremlagte nye europæiske innovationsindikator er en sammensat indikator, der består af fire delelementer: patentansøgninger; beskæftigelse i vidensintensive erhverv; medium- og hightechprodukters andel af handelsbalancen og vidensintensive services' andel af eksporten samt beskæftigelse i hurtigvoksende virksomheder.

Intentionen er, at indikatoren skal give et bedre billede af innovationskraften i Europa og i de enkelte medlemslande. Den europæiske innovationskraft vil således være i fokus de kommende måneder, idet innovation og digitalisering er temaer på det kommende møde i DER den 24.-25. oktober.

FO Punkt 2. ETS Clarification/"backloading" – præcisering af bestemmelserne om det tidsmæssige forløb for auktioner af kvoter for drivhusgasemissioner

KOM (2012) 0416

KOM (2012) 0416 – bilag 2 (samlenotat)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 301 (side 889, senest behandlet i EUU 1/3-13)

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser forelagde Kommissionens forslag til ændring af kvotehandelsdirektivet og auktioneringsforordningen, såkaldt backloading, til revideret forhandlingsoplæg på vegne af klima-, energi- og bygningsministeren, der selv var til uformelt rådsmøde i Vilnius.

Forskningsministeren: Forhandlingssituationen er nu en væsentlig anden, end da det eksisterende forhandlingsmandat fra marts i år blev givet, og der kan meget hurtigt blive behov for endelig stillingtagen i Rådet.

Kommissionens backloadingforslag består reelt af to forslag: Det ene er et forslag til ændring af selve kvotedirektivet, som sikrer Kommissionen bemyndigelse til at ændre på tidsplanen for auktionering af kvoter. Det andet er et forslag om at udskyde auktionering af 900 mio. kvoter fra perioden 2013-15 til perioden 2019-20. Det forslag skal hverken vedtages af Rådet eller af Europa-Parlamentet, men behandles af klimakomiteen ved ændring af den såkaldte auktioneringsforordning. Da de to forslag i praksis hænger tæt sammen, har jeg valgt at forelægge begge her i dag – og i det samlenotat, som er oversendt til udvalget den 16. september.

Lad mig først kort opridse forslagenes substans: Klima- og energipakken fra 2009, som rækker frem til 2020, var baseret på en forventet kvotepris på 30 euro pr. t CO₂, dvs. ca. 225 kr. Siden slutningen af 2011 er prisen på CO₂-kvoter, som I ved, faldet kraftigt. I november 2011 kostede det ca. 150 kr. at udlede 1 t CO₂. I dag koster det omkring 40 kr. Den lave pris på CO₂-kvoter betyder, at EU's kvotehandelsystem kun i meget ringe grad giver de kvotebelagte sektorer et incitament til at investere i teknologier, der kan reducere CO₂-udledningen. Vi kan endda risikere nye investeringer i kulkraftværker og anden CO₂-tung infrastruktur, som Europa herefter er afhængig af 30-40 år ud i fremtiden. Vi står med andre ord i en situation, hvor der er alvorligt behov for at styrke kvotemarkedet.

Som et første skridt har Kommissionen foreslået at forsinke medlemsstaternes salg af 900 mio. CO₂-kvoter. De vil ifølge forslaget blive taget ud af markedet i perioden 2013-2015, men i princippet blive genintroduceret i 2019-20. Denne udskydelse har Kommissionen valgt at kalde backloading. Europa-Parlamentet har den 3. juli 2013 vedtaget et ændringsforslag til Kommissionens forslag til ændring af kvotehandelsdirektivet. Parlamentet ønsker at begrænse Kommissionens beføjelse til backloading af maksimalt 900 mio. kvoter til at være en engangsforeteelse i perioden 2013-20. Desuden ønsker Parlamentet, at backloading skal være betinget af en analyse, som viser, at industrien ikke vil blive udsat for en signifikant risiko for

CO₂-lækage som følge af backloading. Det litauiske formandskab har udtrykt ønske om snart at søge at samle et kvalificeret flertal bag Europa-Parlamentets ændringsforslag. Selv om nogle få medlemsstater, herunder Tyskland og Spanien, endnu ikke har taget endelig stilling, tegner der sig efterhånden konturerne af, at forslaget vil kunne opnå flertal i Rådet. Og hvis enten Tyskland eller Spanien vælger at bakke forslaget op, kan der hurtigt opnås et kvalificeret flertal for forslaget.

FO Regeringen så helst, at man helt annullerede kvoter og dermed skærpede EU's reduktionsmål i 2020, men det er der kun meget begrænset opbakning til blandt medlemsstaterne. Som klima-, energi- og bygningsministeren også oplyste udvalget om i marts, støtter regeringen den foreslåede ændring af kvotedirektivet, som bekræfter Kommissionens bemyndigelse til at ændre tidsplanen for auktionering. På linje med bl.a. Storbritannien og Frankrig har regeringen i forhandlingerne betinget sin støtte til backloading af, at det ledsages af en køreplan for de nødvendige strukturelle reformer af kvotemarkedet. Ganske enkelt fordi der ud over det øjeblikkelige signal til markedet og investorerne, som backloading giver, er brug for mere fundamentale ændringer i kvotesystemet. Danmark synes dog nu at stå alene med denne betingelse i Rådet. Der forventes således ikke at være støtte til betingelsen i Rådet, og Europa-Parlamentets forslag indeholder heller ikke krav om strukturelle reformer af kvotemarkedet.

Backloadingforslaget er ikke den ideelle løsning. Det redder ikke i sig selv kvotemarkedet, men må betragtes som det muliges kunst på nuværende tidspunkt. Fastholder vi betingelsen om strukturelle reformer her og nu, risikerer vi at skulle stemme imod et forslag, der anses som et første skridt mod at afhjælpe det trængte kvotemarked. Danmark vil i så fald stå isoleret med forventeligt tre lande i Rådet, som vi ikke på denne bane deler politik med. Regeringen er derfor nu – i lyset af forhandlingssituationen – villig til at acceptere Europa-Parlamentets ændringsforslag, men regeringen agter samtidig at afgive en erklæring om behovet for en køreplan for strukturel reformering af kvotehandelssystemet. Hvis kvotedirektivændringen vedtages i en fælles beslutningsprocedure, vil ændringen af auktioneringsforordningen senere blive behandlet i komitéprocedure. Regeringen agter tillige at stemme for en sådan ændring.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om forhandlingsoplægget egentlig havde ændret sig. Han ærgrede sig over, at det ikke havde vist sig muligt at gennemføre reformer, og at den alliance, der er imod forslaget, ikke er en, Danmark sympatiserer med. Jakob Ellemann-Jensen så forslaget som den mindst ringe løsning, da man ellers risikerer at ødelægge kvotesystemet. Derfor støtter Venstre forhandlingsoplægget, selv om man ikke hjælper klimaet lige nu. Han spurgte om, hvad forslaget vil betyde for kvoteprisen, og om, hvorvidt ministeren kunne bekræfte, at forslaget hverken vil skade den danske eller den europæiske konkurrenceevne.

Pia Adelsteen spurgte, om det var rigtigt forstået, at backloading vil ske gennem komitéprocedurer. Dem havde hun på grund af deres korte tidsfrister meget imod. Hun henviste til en tv-udsendelse, der for nylig havde vist, hvordan kvotesystemet reelt er brudt sammen, bl.a. pga. hacking. Hun spurgte, om ministeren mente, at systemet reelt er brudt sammen, og om der er garanti for, at forslaget om at annullere kvoter vil hæve kvotepriserne.

Per Clausen spurgte, om det har andet end symbolsk værdi at tilbageholde 900 mio. kvoter i nogle få år, når der er 2 mia. kvoter i overskud.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance støtter kvotesystemet, om end man også anerkender problemer med svindel og med at estimere korrekt. Liberal Alliance ønsker også en strukturel reform af systemet – om det er den samme reform, som regeringen ønsker, må man se på til den tid. Hun mente ikke, at de 900 mio. kvoter skulle udskydes, da det bare ville blive en administrativ byrde for virksomhederne, der på den måde ville komme til at bøde for politiske fejl. Derfor støttede Liberal Alliance ikke mandatet.

Forskningsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at Kommissionens konsekvensvurdering er, at kvoteprisen som følge af backloading udvikler sig fra de nuværende ca. 40 kr. pr. t CO₂ til mellem 70 og 170 kr. pr. ton. Det er langt fra de oprindelige 225 kr., Kommissionen regnede med, da forslaget blev fremlagt i 2008. Den fremtidige kvotepris er, som forhistorien viser, svær at estimere, understregede han.

Angående konkurrenceevne svarede han Jakob Ellemann-Jensen og Merete Riisager, at en højere kvotepris vil føre til en lidt højere elpris med højere omkostninger for europæisk erhvervsliv og forbrugere til følge. I Danmark vil en højere elpris medføre lidt lavere PCO-omkostninger til finansiering af vedvarende energi som f.eks. vindmøller. Fordi højere elpriser vil være en generel europæisk konsekvens, mens lavere PCO-omkostninger vil være særlig udtalt for danske virksomheder, vil forslaget forbedre den danske konkurrenceevne i forhold til de andre europæiske lande. Den problemstilling har klima- og energiministeren tidligere uddybet i forbindelse med et samråd i klima-, energi- og bygningsudvalget.

Ministeren anbefalede Pia Adelsteen at henvende generelle spørgsmål om kvotemarkedet til klimaministeren. En rapport, som Kommissionen udgav i januar 2012, peger på, at den økonomiske afmatning med deraf følgende fald i CO₂-udledningen og den store brug af eksterne klimakreditter har givet et stort overskud af kvoter. Man forventer, som Per Clausen nævnte, at det kan stige til op mod 2 mia. kvoter frem mod 2020, derefter ventes det at aftage. Hvis der ikke gøres noget ved problemet, vil uligevægten ifølge Kommissionen påvirke kvotesystemets evne til at bidrage til, at EU kan opfylde eventuelle nye reduktionsmål. Kommissionen peger i rapporten på forskellige muligheder for strukturelle ændringer. Folketinget blev orienteret om kvotemarkedsrapporten ved oversendelse af et grundnotat i december 2012. Ministeren bekræftede over for Pia Adelsteen, at det vil blive vedtaget gennem en komitéprocedure, for det har Europa-Parlamentet lagt op til, men det bliver en engangsforteelse.

Ministeren bekræftede Per Clausen i, at forslaget ikke var særlig slagkraftigt, men at det gør en forskel, om end ikke så stor, og at man samtidig fastholder presset for strukturelle ændringer, bl.a. ved at afgive den nævnte erklæring. Det er forskellen på det nuværende og det tidligere forhandlingsoplæg. Der er altså ikke kun tale om symbolpolitik.

Ministeren tog Merete Riisagers synspunkt til efterretning og gentog, at set fra danske virksomheders synspunkt har forslaget en konkurrencemæssig fordel, hvis kvotepriserne stiger.

Merete Riisager indvendte, at Danmark jo selv fastsætter PSO-tariffen. Hun anså det derfor for en omvendt form for argument, at EU skal forhøje energipriserne, så det danske afgiftssystem relativt set bliver mere rentabelt.

Pia Adelsteen spurgte, om Kommissionen altid kan sænke antallet af kvoter ved hjælp af komitéprocedurerne, eller om det kun er muligt en enkelt gang.

Per Clausen gentog sit spørgsmål om, hvilken forskel forslaget gør for klimaet. Han kunne kun se, at det teoretisk set kan gavne den danske konkurrenceevne.

Forskningsministeren svarede Merete Riisager, at man kan mene, hvad man vil, om det danske afgiftssystem, men hvis man lægger gældende lov til grund, vil forslaget have den beskrevne effekt. Til Pia Adelsteen sagde han, at Komiteens sænkelse af kvoteantallet vil være en engangsforteelse, selv om komiteproceduren er brugt før. Til Per Clausen sagde han, at man med god samvittighed kan støtte regeringens arbejde for forslaget. Det vil, om end ikke i det ønskede omfang, påvirke incitamenterne til de energiinvesteringer, der skal gøres. Hvis man bare lader stå til, stiger rentabiliteten i at investere i kulkraft.

Per Clausen forstod på ministeren, at han var enig i, at forslaget ingen forskel – og dermed heller ingen skade – gør. Han opfordrede regeringen til at genoverveje sin klimapolitik i stedet for at lade, som om at EU og kvotesystemet er løsningen.

Forskningsministeren tog det til efterretning og bemærkede, at han og Per Clausen deler syn på klimaet, men ikke på EU.

Formanden konkluderede, at der var opbakning til regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance ytrede sig imod det.

FO Punkt 3. Forelæggelse af Kommissionens forslag til og Rådets læsning af EU's budget for 2014

KOM (2013) 0450

KOM (2013) 0450 – bilag 1 (aktuelt notat)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 489 (side 1477, senest behandlet i

EUU 18/6-13 – ingen omtale)

Finansministeren: Jeg vil først og fremmest gerne takke udvalget for, at vi kunne finde en løsning på processen vedrørende dette punkt. Som I ved, blev fremsættelsen af Kommissionens forslag til EU's 2014-budget meget forsinket på grund af de afsluttende forhandlinger om den flerårige finansielle ramme med Europa-Parlamentet. Forsinkelsen betød, at det desværre ikke var muligt at hente forhandlingsmandat inden Folketingets sommerferie.

I Rådets behandling af Kommissionens forslag til EU's budget for 2014 har Danmark derfor taget parlamentarisk forbehold og undladt at stemme. De afgørende forhandlinger med Europa-Parlamentet om EU's budget for 2014 indledes dog først til efteråret. Rådets holdning til EU's 2014-budget vil blive sendt til Europa-Parlamentet, som foretager sin behandling i oktober. Hvis der er uoverensstemmelse mellem Rådet og Europa-Parlamentet – og det kan man jo godt forestille sig – indledes en 21 dage lang forligsprocedure med Kommissionen som mægler.

EU's budget for 2014 er det første årsbudget i den nye flerårige finansielle ramme for 2014–2020, der fastlægger lofterne for, hvor mange midler der maksimalt kan afsættes i de årlige budgetter – både på forpligtelses- og betalingssiden.

I EU's budget, som jeg tror udvalget er bekendt med, sondres der mellem forpligtelsesbevillinger, som kan sammenlignes med en tilsagnsramme, og betalingsbevillinger, som udtrykker de faktiske betalinger, der er bestemmende for størrelsen af Danmarks og de øvrige medlemslandes årlige bidrag til EU.

Kommissionen foreslår et forpligtelsesniveau på 142,5 mia. euro svarende til 1,06 pct. af BNI og et betalingsniveau på 136,1 mia. euro svarende til 1,01 pct. af BNI. Kommissionens budgetforslag for 2014 indebærer et fald i loftet for 2013 på 6 pct. i forpligtigelser og på 5,8 pct. i betalinger. Det svarer til et fald på 9,1 mia. euro i forpligtigelser og på 8,4 mia. euro i betalinger i forhold til 2013-budgettet.

Rådet har internt drøftet Kommissionens forslag til 2014-budgettet. I Rådets behandling har Danmark som sagt taget parlamentarisk forbehold. Kun Storbritannien og Belgien har ud over Danmark undladt at stemme. Alle øvrige lande har tilsluttet sig Rådets holdning.

I forhandlingerne i Rådet argumenterede en række budgetrestriktive medlemsstater for, at det var nødvendigt med en betydelig margin i betalingsbevillingerne for at sikre, at der er manøvrerum til, at uforudsete udgifter kan finansieres inden for betalingsloftet i 2013. En del af de samme medlemsstater arbejdede også for en reduktion i forpligtelsesbevillingerne for at undgå en ophobning af ubetalte regninger, som det var tilfældet i den indeværende finansielle rammeperiode. Det var tiltag, vi bakkede op fra dansk side, da de flugter med vores generelle budgetansvarlige tilgang, som vi også fulgte i forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme.

Samlet set indebærer Rådets behandling af 2014-budgettet en reduktion i Kommissionens forslag på 241 mio. euro i forpligtelser og 1.061 mio. euro i betalinger. 60 pct. af reduktionerne i forpligtelserne er foretaget på administration. Herudover har Rådet reduceret kategori 1a, dvs. vækstpolitikkerne, med 60 mio. euro, og det globale Europa, som det hedder, med 17 mio. euro i forpligtelser. 40 pct. af reduktionerne i betalinger er foretaget i kategori 1a, mens knap 20 pct. af reduktionerne i betalinger er foretaget i kategori 1b, nemlig samhørighedspolitikken. Rådet har også reduceret udgifterne til EU's landdistriktspolitik med 113 mio. euro, udgifterne til det globale Europa med 157 mio. euro og udgifterne til administration med 153 mio. euro.

FO Når det gælder regeringens holdning til 2014-budgettet, lægger vi vægt på, at der sikres en tilstrækkelig margin til, at der kan tages højde for uforudsete udgifter senere på året. Regeringen mener ikke, at Kommissionens forslag indeholder en tilstrækkelig margin til, at der kan tages højde for eventuelle uforudsete udgifter i løbet af 2014. Regeringen finder, at Rådets forhandlingsposition udgør et fornuftigt kompromis, der sikrer tilstrækkelige marginer. Derfor lægger regeringen betydelig vægt på, at Rådets position i videst muligt omfang fastholdes.

I forhandlingerne med Europa-Parlamentet vil regeringen så vidt muligt søge at friholde de danske prioriteter fra nedskæringer. Alle danske prioriteter befinder sig inden for de mindst udgiftskrævende budgetkategorier.

Fra dansk side arbejder vi herudover ud fra nogle grundlæggende principper i forhandlingerne om EU's budget for 2014: For det første vil vi lægge afgørende vægt på overholdelse af udgiftslofterne fastlagt i den nye flerårige finansielle ramme for 2014-2020; for det andet skal budgettet være retvisende og realistisk, så det undgås, at der henstår store uforbrugte midler ved udgangen af året; for det tredje lægger regeringen betydelig vægt på, at der er et fornuftigt forhold imellem forpligtelses- og betalingsniveauet, så vi undgår at ubetalte regninger flyttes til udgangen af den flerårige finansielle ramme, som det skete i indeværende periode; for det fjerde skal der sikres tilstrækkeligt råderum til at tage højde for uforudsete udgifter via en tilstrækkelig margin i de enkelte udgiftskategorier. Dette gælder for alle udgiftskategorier. Og for det femte vil regeringen arbejde aktivt for, at områder, der bidrager til at skabe vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne, prioriteres.

Når det gælder konsekvenserne for Danmark, kan jeg afslutningsvis oplyse, at hvis Kommissionens budgetforslag vedtages, medfører det et dansk EU-bidrag på ca. 20,8

mia. kr. i 2014. Det svarer til en reduktion i forhold til budgettet for 2013 på godt 1 mia. kr., når man tager højde for alle ændringsbudgetterne i 2013.

Afslutningsvis vil jeg gerne bemærke, at den danske rabat helt som forventet, ikke optræder i 2014-budgettet. Det skyldes, at den forordning, der regulerer EU's indtægtssystem, ikke er vedtaget endnu. Når den bliver vedtaget i 2015 eller 2016, vil Danmark få sin årlige rabat på 1 mia. kr. med tilbagevirkende kraft. Det betyder også, at en række andre medlemslandes rabatter udløber i 2014, og at alle nye rabatordninger først træder i kraft, når den nye forordning er vedtaget.

Pia Adelsteen spurgte, om grunden til, at 2014-budgettet er 6 pct. lavere på forpligtelsesbevillingerne, er, at betalingerne har hobet sig op i 2013. Hun havde gerne set budgetterne for 2013 og 2014 forelagt på skrift, for det ville have gjort det lettere at konstatere, om der rent faktisk sker en stigning eller et fald. Ministeren havde påpeget, at marginen til uforudsete udgifter var for lille, men hvor stor bør den være? Og er de 20,8 mia. kr., som udgør Danmarks betaling i 2014, uden den rabat, der ydes til Danmark med tilbagevirkende kraft?

Jakob Ellemann-Jensen lagde ud med at udtrykke Venstres støtte til forhandlingsoplægget. Han ønskede at få oplyst, om den endelige fastsættelse af den flerårige budgetramme har betydning for EU's budget for 2014. Og er der i 2014-budgettet blevet skåret i andre danske prioriteter end forskning og innovation? Det er positivt, at budgettet er lavere end i 2013, men problematisk, at det danske ønske om at nedbringe den økonomiske støtte til landbrug og strukturfonde ikke er blevet indfriet.

Sluttelig spurgte han til løsningen på de udfordringer, man fra dansk side har oplevet i forhold til 2013-budgettet, og til spørgsmålet om forpligtelsesbevillinger kontra betalingsbevillinger. Skubber Danmark en bølge foran sig af betalingsbevillinger, som er blevet højere end forpligtelsesbevillingerne? Og forventer man at gøre indhug i den ophobning?

Nikolaj Villumsen undrede sig over, at et parti som Venstre, der også er uenig i EU's landbrugspolitik, støtter regeringens forhandlingsoplæg og dermed et 2014-budget, der skærer mindst på landbrugsområdet og mest på det, der skal skabe vækst og beskæftigelse. Enhedslisten kunne ikke støtte mandatet, idet partiet mener, at der generelt bliver brugt for mange uhensigtsmæssige ressourcer på EU. Nikolaj Villumsen fremhævede, at hvis man afskaffer den direkte landbrugsstøtte og den direkte eksportstøtte til landbrugsprodukter, vil det være muligt at spare 30 pct. i budgettet. Disse ressourcer kan passende bruges til at betale de udgiftsposter, man bliver ved med at skubbe foran sig. Der er tale om dårlig økonomistyring fra dansk side og om en dansk indstilling, der ikke synes at stemme overens med finansministerens generelle holdning. Det forekommer mærkværdigt, at den danske regering bakker op om Rådets budgetdispositioner. Er den danske holdning - at landbrugsstøtten bør afskaffes - ændret?

Merete Riisager kvitterede for regeringens bekymring for de uforudsete udgifter, som hun mente der historisk set har været hold i, men konkluderede, at Liberal Alliance ikke kunne støtte forhandlingsoplægget. Der er sket nogle nødvendige besparelser, men de forekommer ikke ambitiøse nok, navnlig ikke inden for administration. Regeringen har mistet pusten i forhold til at opponere mod landbrugsstøtten, og Liberal Alliance så også gerne, at andre partier genfandt noget af fordums styrke på det område. Merete Riisager efterlyste en åben diskussion om, hvilke dele af budgettet man fra dansk side frivilligt kan tilslutte sig, ligesom hun gav udtryk for et ønske om at etablere et samarbejde med briterne om at gennemføre samarbejdet med EU.

Per Clausen ville høre ministeren, om han anbefalede udvalget at støtte et budget, der medfører, at der skal betales mere til EU end sidste år? Og var det rigtigt forstået, at grunden til, at man fra dansk side skal betale mere, er, at der skal betales alt for meget til nogle poster, som regeringen i grunden er imod og for lidt til de områder, regeringen går mest ind for?

Finansministeren lagde ud med at bekræfte Pia Adelsteens tese om ophobning af betalinger i 2013. Han foreslog, at regeringen fremkommer med andre måder at sammenholde budgetterne på, så Dansk Folkeparti og andre får det ønskede sammenligningsgrundlag til brug i den videre behandling af sagen.

Hvad sikkerhedsmarginen angår, sagde ministeren, at det lå i oplægget, at regeringen tilslutter sig Rådets holdning og ønsker. Det var regeringens afsæt i forhandlingerne med Parlamentet, forudsat at der var tilslutning til mandatet i Europaudvalget.

Han anså Jakob Ellemann-Jensens spørgsmål om sammenkædning af det konkrete budget og den flerårige ramme for relevant. Den 27. juni blev der indgået en politisk aftale om den flerårige finansielle ramme mellem Rådet og Parlamentet, og aftalen skal nu igennem Parlamentets plenarforsamling. Regeringen forventer dog, at rammerne godkendes inden året udgang og uden ændringer i forhold til den formelle godkendelse. Ministeren oplyste i øvrigt, at der har været meldinger om en sammenkædning af den formelle godkendelse med bl.a. 2014-budgettet, betalingsbevillinger for 2013-budgettet, en række sektorretsakter, man vil have færdiggjort for konkrete EU-programmer for 2014-2020, og et ønske om at nedsætte en arbejdsgruppe på højeste niveau om EU's egne indtægter.

Ministeren anerkendte, at der åbenlyst har været tale om en uheldig effekt ved at skubbe betalinger foran sig, og at regeringen med det nye budgetforløb forsøger at tage diskussionen i opløbet for ikke at gentage fejlen. Det lægger regeringen afgørende vægt på i forhandlingerne.

Finansministerens respons til Nikolaj Villumsen var, at der er en helt grundlæggende forskel på regeringens og på Enhedslistens holdning til, hvordan man bedst forvalter sine interesser i europæisk sammenhæng. Det er dog velkendt, at regeringen i etableringen af den flerårige finansielle ramme for EU har givet udtryk for klare holdninger til budgetstørrelse, udgifter til administration, samhörighedspolitik, landbrugspolitik og bevillinger til

vækstpolitikker. Ministeren understregede, at regeringens afsæt stadig er disse holdninger – også i den konkrete budgetforhandling. Det handler om at få så meget af regeringens politik igennem som muligt, og han mente, at statsministeren havde lykkedes ganske godt med at fremføre regeringens holdninger i de afsluttende forhandlinger om den flerårige finansielle ramme.

Om administrationsudgifter sagde ministeren til Merete Riisager, at Rådet havde til hensigt at reducere de administrative udgifter så meget som muligt. I Rådets holdning fremgår det, at 60 pct. af den samlede reduktion i budgetforpligtelser stammer fra kategori 5, som har med administration at gøre. 40 pct. af nedskæringerne er foretaget i kategori 1a, hvilket er imod regeringens ønske, men kun en femtedel af besparelserne i denne kategori er relateret til forskningsprogrammet. Størstedelen af de resterende besparelser er foretaget i administrative udgifter. Ministerens holdning til Merete Riisagers kommentar om EU's udvikling var, at det ikke er i dansk interesse at være en del af de tiltag, der er lavet i Storbritannien for nylig.

I sin forklaring til Per Clausen sagde ministeren, at der i finansloven for 2013 var afsat et EU-bidrag på 20,3 mia. kr., men at forventningen er, at det på grund af de meget store ændringsbudgetter ender med at lande på 21,8 mia. kr., dvs. 1,5 mia. kr. højere end oprindelig budgetteret. Hvis budgetforslaget fra Kommissionen for 2014 bliver vedtaget, vil det give et dansk EU-bidrag på 20,8 mia. kr. – altså 1 mia. kr. lavere end det faktiske bidrag i 2013. I det danske finanslovsforslag for 2014 har regeringen ligeledes budgetteret med et dansk bidrag på 20,8 mia. kr., og det, at de to beløb er identiske, skyldes et forsigtighedshensyn og ikke et ønske om, at Kommissionen får det, som den ønsker det.

Pia Adelsteen var glad for, at ministeren havde sagt det *faktiske* bidrag for 2013, for så vidt hun huskede, bad EU på et tidspunkt om et yderligere bidrag på 1,4 mia. kr., hvilket resulterede i, at Danmark endte med at komme af med ca. 1 mia. kr. ekstra i 2013. Dansk Folkeparti kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg. Forelæggelsen gav umiddelbart indtryk af, at der spares fra EU' side, og at udgifterne falder, men det problematiske ligger i, at det kan ende med, at tallene i sidste ende kommer til at se meget anderledes ud. Det samme gælder 7-års-budgettet, hvor hun heller ikke troede, at det ender med et fald samlet set.

Nikolaj Villumsen undrede sig fortsat over, at regeringens holdning til budgettet var, at der burde bruges mindre på landbrugspolitik, men at den alligevel bakker op om Rådets forhandlingsposition, på trods af at den ikke skærer synderligt på den del af budgettet, men snarere på de poster, der vil kunne skabe vækst og beskæftigelse. Beskeden er tilmed, at der skal bruges 1 mia. kr. ekstra på et budget, som ikke er sammensat i henhold til det danske ønske. Det kunne Enhedslisten på ingen måde støtte, og Nikolaj Villumsen gav udtryk for, at han havde svært ved at forestille sig, at der ville blive udvist den samme overbærende indstilling til at bruge 1 mia. kr. mere end budgetteret andre steder i dansk økonomi.

Per Clausen spurgte, om det var rigtigt forstået, at Danmark har fået en rabat, der betyder, at man budgetmæssigt skal betale mere til EU. Der var jo kommet nogle ekstraudgifter, som ministeren havde sagt. Kommunalpolitikere i Ålborg kommune ville være glade for en indstilling, der uden videre accepterer, at der bliver brugt flere penge end planlagt. Gevinsten ved den danske rabat er åbenbart, at ministeren kommer med budget, der er større end det fra sidste år, og at det i øvrigt tegner til at blive større og større i de kommende år.

Finansministeren fandt det smukt, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten gav udtryk for identiske politiske holdninger til dette punkt. De er dog grundlæggende forskellige fra regeringens og Venstres opfattelse af, hvordan danske interesser bedst varetages i EU.

Til Per Clausen sagde ministeren, at budgetterne er teknisk indviklede, men at rabatten, der ydes med tilbagevirkende kraft, er reel. Den indgår i dansk økonomis budgetlægning og er disponeret til skattelettelser til danske lønmodtagere. Samlet set og målt i betalingslofter falder budgettet med 3 pct. i perioden 2014 til 2020. Ministeren pointerede, at Danmark ser kritisk på den måde, man bruger penge på i EU, og at den holdning gøres gældende i mange sammenhænge. Dertil kommer, at det er vanskeligt at få det til at fungere i praksis, når 28 lande med hver deres interesser skal nå frem til et fælles budget.

Per Clausen henviste til ministerens udtalelse om, at budgetlofterne vil falde i de kommende år. Hvad er ministerens forventning til regeringens præsentation af budgetmandat i de kommende år? Skal der gå flere eller færre penge til EU-budgettet?

Pia Adelsteen ønskede at få oplyst, om forpligtelsesbevillingerne tilsvarende vil falde med 3 pct. over de kommende år.

Finansministeren sagde, at der først og fremmest er forhandlet en flerårig finansiel ramme igennem, der indbefatter et fald i udgifterne til EU-budgettet – et begrænset fald, men dog det første af slagsen historisk set. I håndteringen af de konkrete budgetter, er regeringens primære fokus at håndtere den ophobning, der gør, at de fastlagte budgetlofter overskrides.

Per Clausen havde ikke forstået ministerens svar og præciserede sit spørgsmål: Forventer ministeren, at han næste år kommer i udvalget med et mandat, der klart tilkendegiver, at Danmark i 2015 skal betale mindre end det budgetsatte beløb for 2014?

Finansministeren svarede, at reduktionen ikke er en lineær størrelse, men at den optræder hen over budgetårene 2014 til 2020. Scenariet som beskrevet af Per Clausen vil dog være sandsynligt, ligesom det er sikkert, at Danmark får den aftalte rabat på 1 mia. kr.

Formanden foreslog, at Pia Adelsteens og Per Clausens spørgsmål blev stillet skriftligt.

**Punkt 4. Siden sidst: Orientering om sager ved EU-domstolen på
Finansministeriets område: C-63/12 og C-66/12 vedr. den årlige tilpasning af løn og
pensioner for EU-ansatte i 2011**

Finansministeren lagde ud med at sige, at han gerne ville orientere udvalget om udviklingen i en række retssager ved EU-domstolen, der alle vedrørte den årlige tilpasning af de EU-ansattes løn og pensioner i 2011.

Finansministeren: Kort fortalt handler sagerne om, at Kommissionen fremlagde et forslag til en lønstigning på 1,7 pct. for EU-ansatte tilbage i 2011, som Rådet ikke ville acceptere. Rådet besluttede derfor ikke at vedtage Kommissionens forslag til lønjustering med henvisning til den meget vanskelige økonomiske situation, som EU stod i på daværende tidspunkt. Personalevedtægten, som regulerer disse forhold, giver mulighed for at tage en såkaldt undtagelsesbestemmelse i brug ved en pludselig og alvorlig forværring af den økonomiske situation, som det hedder i EU.

På den baggrund valgte Kommissionen at lægge sag an mod Rådet. Kommissionen anførte bl.a., at det udelukkende er Kommissionen, der kan vurdere, om den økonomiske situation er så alvorligt forværret, at undtagelsesbestemmelse kan tages i brug. Som modtræk lagde Rådet også sag an mod Kommissionen. Det gjorde den med påstand om ønske om at annullere Kommissionens meddelelse, hvori Kommissionen afviser at tage undtagelsesbestemmelsen i brug, på trods af at betingelserne ifølge Rådet opfattelse var opfyldt. Danmark har interveneret i begge sager til støtte for Rådet, hvilket udvalget modtog notater om i juni 2012.

Den seneste udvikling i sagen er, at generaladvokaten den 12. september har afgivet forslag til afgørelse i sagen. Desværre går generaladvokatens forslag til afgørelse imod Rådet. Det skal selvfølgelig understreges – og det er udvalget også bekendt med - at generaladvokatens udtalelser ikke er juridisk bindende, men typisk giver en god indikation på retningen for EU-Domstolens endelige afgørelse. Vi må derfor forvente, at EU-Domstolens dom falder ud til Kommissionens fordel, og at den dom falder inden jul eller lige i begyndelsen af det nye år. Vi har hele tiden vidst, at vi havde en vanskelig sag. Hovedparten af EU-institutionerne har også budgetteret med, at Kommissionen vinder sagen, så det vil kun få helt marginale konsekvenser for EU's budget for 2014.

Jeg kan i samme forbindelse også orientere jer om, at regeringen har valgt at stemme nej til den nye personalevedtægt, som blev forhandlet på plads i slutningen af juni 2013. Ud over Danmark stemte Østrig, Tjekkiet, Holland og Storbritannien nej.

En af de afgørende årsager til regeringens beslutning om at stemme nej var netop, at Rådet hverken fik indflydelse på, hvornår undtagelsesbestemmelsen kan tages i anvendelse, eller på en anden form for absolut loft over den årlige tilpasning af de EU-ansattes lønudvikling.

Herudover lykkedes det desværre heller ikke at få ændret karrierestrukturen for EU-ansatte tilstrækkeligt og dermed sikre en mere moderne karrierestruktur, hvor løn og præstationer følges ad. Det indebærer, at karrierestrukturen for EU-ansatte fortsat efter vores opfattelse i alt for høj grad er baseret på anciennitet frem for merit.

Jeg skal huske at nævne, at der også er enkelte positive elementer i den nye personalevedtægt, f.eks. er det lykkedes at få pensionsalderen hævet til 65 år for eksisterende ansatte og til 66 år for nyansatte.

Alt i alt vurderede regeringen, at det endelige kompromis lå uden for det mandat, jeg fik her i Folketingets Europaudvalg den 2. november sidste år. Derfor stemte vi nej.

Nikolaj Villumsens kommentar gik på, at Enhedslisten bakker op om regeringens støtte til Rådets kritik af Kommissionen. Det er uhørt, at Kommissionen står til at vinde retten til at hæve lønninger uden først at spørge Rådet og dermed landenes demokratisk valgte.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3257 (landbrug og fiskeri) den 23. september 2013

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddelte, at mandagens rådsmøde tegnede til at blive et kort endagsmøde. Alle punkterne blev forelagt til orientering, idet det eneste egentlige punkt var en statusredegørelse for landbrugsreformen.

1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

Statusredegørelse

KOM (2011) 0625, KOM (2012) 0552 og KOM (2013) 0226

Rådsmøde 3257 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0625 – svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (11) – bilag 88 (henvendelse af 10/11-11 fra Mellempolitik Samvirke)

KOM (2011) 0625 – bilag 2 (henvendelse af 9/11-11 fra Concord Danmark)

KOM (2011) 0625 – bilag 3 (udtalelse fra det irske parlament vedr. reformpakke om den fælles landbrugspolitik)

KOM (2011) 0625 – bilag 4 (kopi af FLF alm. del – svar på spørgsmål 419)

EU-note (11) – E 11 (note af 8/11-11 om reform af den fælles landbrugspolitik)

Udvalgsmødereferat:

Rådsmøde 3253 – bilag 3 (senest behandlet i EEU ved skriftlig forelæggelse af 10/7-13)

EUU alm. del (12) – bilag 491 (side 1498, behandlet i EEU 21/6-13)

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1131, behandlet i EEU 8/5-13)

EUU alm. del (12) – bilag 360 (side 1035, behandlet i EEU 19/4-13)

EUU alm. del (12) – bilag 334 (side 979, behandlet i EEU 15/3-13)

EUU alm. del (12) – bilag 127 (side 337 FO, forhandlingsoplæg forelagt 21/11-12)

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri: Jeg vil tage de fire landbrugsreformforslag samlet. Som I ved, blev der opnået politisk enighed i Rådet den 24.-25. juni 2013 om Rådets holdning. Formandskabet indgik derefter en politisk aftale om landbrugsreformen med Europa-Parlamentet og Kommissionen den 26. juni 2013. Tilsvarende blev der indgået en politisk aftale om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 den 28. juni 2013.

Europa-Parlamentet mener imidlertid, at der fortsat er en række åbne budgetemner i landbrugsreformen. Det er vi ikke enige i fra dansk side. Europa-Parlamentet har haft rig mulighed for at tage disse emner op både i landbrugsreform- og budgetforhandlingerne.

Europa-Parlamentet mener i princippet, at fordelingen af støtte mellem medlemsstaterne, capping, fleksibilitet mellem søjlerne og national medfinansiering af landdistriktstiltag fortsat skal diskuteres. Fra dansk side har vi meget svært ved at se, at vi kan genåbne forhandlingerne.

Europa-Parlamentet fokuserer især på spørgsmålet om capping, eller sagt på dansk støtteloftet for direkte støtte pr. bedrift. Rådet strakte sig meget langt ved at kunne acceptere en reduktion på 5 pct. – over 150.000 euro pr. bedrift – i juni 2013. Europa-Parlamentet ønsker nu en højere reduktion. Senest har Europa-Parlamentet også ønsket højere EU-medfinansiering for tiltag i fjernliggende regioner og i ugunstigt stillede områder, eventuelt lavere EU-medfinansiering på miljø og klima og på overførsel af midler fra den direkte støtte.

Som sagt mener vi ikke, at vi skal gå længere end den politiske enighed i Rådet fra juni. Det vil være meget uheldigt at genåbne den politiske aftale. Det vigtige lige nu er, at vi formelt får vedtaget reformen, så vi kan komme i gang med gennemførelsen. Det er helt indlysende, at de fleste af de nye elementer i landbrugsreformen først kan træde i kraft fra 2015. I den forbindelse skal vi have overgangsforslaget for 2014 på plads, så der hverken kommer huller i finansieringen eller i lovgivningen. Det gælder særligt for landdistriktspolitikken, hvor vi arbejder for, at alle eksisterende landdistriktstiltag i 2014 kan finansieres med nye budgetmidler. Kommissionen synes ikke, at projektstøtteordninger skal med, men det ser der heldigvis ud til at være et ønske om både i Rådet og i Europa-Parlamentet. Så mit hovedbudskab vil være, at vi skal se at få den formelle vedtagelse af reformen og overgangsforslaget på plads.

Under siden sidst vil jeg nævne, at der er oversendt et grundnotat om komitésager på salgsfremmeområdet. Generelt har vi fra dansk side haft en påpasselig og lidt tilbageholdende tilgang til salgsfremme af fødevarer både i og uden for EU. Gennem de senere år er der kommet større fokus på eksportfremstød og fremme af kvalitetsfødevarer som et middel til at skabe vækst og beskæftigelse. Derfor lægger vi op til en mere positiv tilgang fra dansk side.

Henrik Høegh spurgte, om det stadig er frivilligt for landene at indføre capping, og om Danmark stadig vil undlade at gøre det. Overførsler fra søjle II til søjle I, som vil øge den enkelte landmands støtte, troede han ikke ville blive aktuelt i Danmark. Derimod vil man kunne overføre op til 15 pct. fra søjle I til søjle II, dvs. fra den enkelte landmand til miljøregulering, landdistriktopgaver osv. Henrik Høegh tilsluttede sig Parlamentets forslag om national medfinansiering, da der ellers efter hans mening ville være tale om at give de enkelte landes finansministre en blankocheck på landmændenes regning. Han bad på den baggrund ministeren uddybe regeringens holdning til capping og medfinansiering.

Pia Adelsteen var enig med Henrik Høegh og spurgte om, hvordan det videre forløb ser ud.

Ministeren svarede Pia Adelsteen, at det nu handler om at få forslaget gennemført. Parlamentets holdninger adskiller sig spøjst nok fra den allerede indgåede aftale, og stats- og regeringscheferne har allerede i juni aftalt, hvordan forslaget skal se ud. Men der fremføres forskellige ønsker i Parlamentet, og man må måske give dem en smule. Det danske udgangspunkt er, at det er uheldigt at genåbne aftalen. Det er ikke klart, hvor stærkt Parlamentet står på sine krav, men hun forventede dog, at aftalen ville blive landet.

På Henrik Høeghs spørgsmål om capping svarede ministeren, at man skal anvende progressiv reduktion. Det kan lyde besnærende at lave en højere capping på de større bedrifter, men da de bare kan splitte sig op i flere mindre bedrifter, vil det være et slag i luften. Regeringen ønsker ikke at benytte muligheden for national medfinansiering på overførte midler.

Pia Adelsteen ville nødig have, at Parlamentet blev givet indrømmelser i forhandlinger, der burde være afsluttede, og spurgte, hvilke indrømmelser der kunne være tale om.

Per Clausen spurgte, om den danske holdning til salgsfremme virkelig havde ændret sig fra principiel modstand, til at man går ind for det, når det gavner danske interesser. Det så han som et vigtigt principielt skift i dansk politik, som han ikke støttede.

Henrik Høegh ville, hvis der alligevel skulle genforhandles, anbefale en grad af medfinansiering, når der overføres fra søjle I til søjle II. Ellers kan det blive for hårdt for et enkelt lands konkurrenceevne, især hvis andre lande overfører penge den modsatte vej. Konkurrenceevnen skal helst være så ensartet som muligt i Europa, anførte han, og man har en interesse i vækst og beskæftigelse i denne sektor.

Formanden spurgte, om det var rigtigt forstået, at regeringen ikke ønsker capping.

Ministeren bekræftede, at regeringen betragter capping som et symbolsk tiltag uden nogen praktisk virkning. Hun svarede Pia Adelsteen, at hendes tilgang var, at der ikke skal genforhandles, men hvis det bliver nødvendigt for at lande aftalen, kunne man måske give en procent ekstra på den progressive reduktion i forhold til capping, men hun understregede, at hun ikke bad om et nyt mandat. Ministeren havde hørt Henrik Høeghs råd, som dog strider imod både mandatet og topmødets beslutning. Hun gav Per Clausen ret i, at det var noget nyt, at regeringen går ind for salgsfremme. Tidligere har man stemt imod, fordi det ligner eksportstøtte. Men der er sket en udvikling de sidste par år, der gør, at man gerne – som beskrevet i et allerede oversendt grundnotat – vil kunne støtte nogle gode, eksempelvis bæredygtige eller økologiske tiltag. Det har virket paradoksalt at stemme imod dem, især når de har omhandlet danske virksomheder, og derfor er regeringens principielle holdning ændret til det mere positive. Ministeren vil oversende en årlig oversigt, der kan sikre en parallelitet i de regler, der gælder på foderstofområdet.

Per Clausen havde ikke fundet nogen eksempler overhovedet på økologiske tiltag, som regeringen har været forhindret i at støtte, i grundnotatet. Han bad derfor ministeren redegøre for de tilfælde, hun refererede til. Han bad derudover ministeren bekræfte, at regeringen ikke ønsker national medfinansiering.

Ministeren lovede at oversende de efterlyste eksempler. Hun ville gerne have mandat til at stemme for fremtidige bæredygtige forslag og understregede, at det nuværende mandat er til brug, indtil der kommer en ny forordning. Den vil blive fremlagt i slutningen af året, hvorefter der vil gå nogle år, inden den er vedtaget.

2. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ("den horisontale forordning")

– Statusredegørelse

KOM (2011) 0628, KOM (2012) 0551 og KOM (2013) 0226

Rådsmøde 3257 – bilag 1 (samlenotat side 24)

EUU alm. del (11) - bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

EU-note (11) - E 11 (notat af 8/11-11 om reform af landbrugspolitikken)

Udvalgsmødereferater:

Rådsmøde 3253 – bilag 3 (senest behandlet i EUU ved skriftlig forelæggelse af 10/7-13)

EUU alm. del (12) – bilag 491 (side 1500, behandlet i EUU 21/6-13)

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1133, behandlet i EUU 8/5-13)

EUU alm. del (12) – bilag 360 (side 1035, behandlet i EUU 19/4-13)

EUU alm. del (12) - bilag 334 (side 979, behandlet i EUU 15/3-13)

EUU alm. del (12) - bilag 127 (side 337 FO, forhandlingsoplæg forelagt 21/11-12)

Ministeren forelagde punkterne samlet, se ovenfor.

3. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) og om forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restititioner i forbindelse med den fælles markedsordning om landbrugsprodukter

– *Statusredegørelse*

KOM (2011) 0626, KOM(2011) 0629, KOM (2012) 0535 og KOM (2013) 0226

Rådsmøde 3257 – bilag 1 (samlenotat side 37)

EUU alm. del (11) - bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

EU-note (11) - E 11 (notat af 8/11-11 om reform af landbrugspolitikken)

Udvalgsmødereferater:

Rådsmøde 3253 – bilag 3 (senest behandlet i EUU ved skriftlig forelæggelse af 10/7-13)

EUU alm. del (12) – bilag 491 (side 1501, behandlet i EUU 21/6-13)

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1133, behandlet i EUU 8/5-13)

EUU alm. del (12) – bilag 360 (side 1035, behandlet i EUU 19/4-13)

EUU alm. del (12) - bilag 334 (side 979, behandlet i EUU 15/3-13)

EUU alm. del (12) - bilag 127 (side 337 FO, forhandlingsoplæg forelagt 21/11-12)

Ministeren forelagde punkterne samlet, se ovenfor.

4. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

– *Statusredegørelse*

KOM (2011) 0627, KOM (2012) 0553 og KOM (2013) 0226

Rådsmøde 3257 – bilag 1 (samlenotat side 51)

KOM (2011) 0627 - bilag 2 (henvendelse af 5/12-11 fra Økologisk Landsforening)

EUU alm. del (11) - bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

EU-note (11) - E 11 (notat af 8/11-11 om reform af landbrugspolitikken)

Udvalgsmødereferater:

Rådsmøde 3253 – bilag 3 (senest behandlet i EEU ved skriftlig forelæggelse af 10/7-13)

EUU alm. del (12) – bilag 491 (side 1503, behandlet i EEU 21/6-13)

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1133, behandlet i EEU 8/5-13)

EUU alm. del (12) – bilag 360 (side 1038, behandlet i EEU 19/4-13)

EUU alm. del (12) - bilag 334 (side 979, behandlet i EEU 15/3-13)

EUU alm. del (12) - bilag 127 (side 337 FO, forhandlingsoplæg forelagt 21/11-12)

Ministeren forelagde punkterne samlet, se ovenfor.

Punkt. 6. Rådsmøde nr. 3258 (konkurrenceevne) den 26.-27. september 2013

Erhvervs- og vækstministeren forelagde dagsordenen for rådsmødet for konkurrenceevne den 26. september 2013. To sager blev forelagt til orientering, hvorefter tre sager blev forelagt til tidlige forhandlingsoplæg.

1. SMV'ers konkurrenceevne i Europa

Orienterende debat

Rådsmøde 3258 – bilag 2 (sammenotat side 2)

Erhvervs- og vækstministeren: Det litauiske formandskab ønsker at sætte fokus på SMV'ers konkurrenceevne i Europa og har sat emnet på dagsordenen til politisk drøftelse. Resultaterne af drøftelsen forventes at indgå som bidrag til Det Europæiske Råd den 24.-25. oktober 2013. Drøftelsen forventes at tage udgangspunkt i implementeringen af Kommissionens Small Business Act for Europe (SBA) i anledning af dens 5-årsjubilæum. SBA'en er EU's handlingsplan for SMV'er, og europæisk SMV-politik er i stor stil forankret i denne. Drøftelsen forventes også at fokusere på SMV-vinklen på de emner, der skal drøftes på DER, herunder den digitale dagsorden, tjenesteydelser og innovation. SBA-meddelelsen indeholder ti principper, der har til hensigt at skabe bedre vilkår for SMV'er.

Regeringen støtter overordnet fortsat SBA'en og dens ti principper, da de afspejler flere danske prioriteter. I Danmark har vi en høj implementeringsgrad af SBA'en, og på flere punkter ligger vi endda et godt stykke over EU-gennemsnittet. Regeringen vil derfor fortsat arbejde for en ensartet implementering af de ti principper med henblik på at skabe reel merværdi for SMV'er på tværs af EU's medlemsstater. Regeringen fastholder sin generelle holdning om, at fokus i implementeringen af SBA'en skal være på gode rammevilkår og ikke på at udvikle særregler for SMV'er. Regeringen vil derfor på det kommende rådsmøde for konkurrenceevne understrege, at de overordnede prioriteter i SBA'en i endnu højere grad bør orienteres mod vækst, øget konkurrenceevne og produktivitet blandt SMV'er i EU. Angående dagsordenen til det kommende møde i DER vil regeringen særlig fremhæve behovet for et fuldt fungerende digitalt indre marked, da flere principper i SBA'en relaterer sig hertil. Derudover vil regeringen fremhæve behovet for bedre rammevilkår for SMV'ers handel med tjenesteydelser og understrege, at adgang til finansiering er afgørende for en høj innovationsgrad blandt SMV'er.

Nikolaj Villumsen spurgte, om det stadig var på tale at lempe SMV'ernes rammevilkår, f.eks. kravene til arbejdsmiljø.

Erhvervsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at forslaget hverken vil lempe kravene til SMV'er eller til det generelle beskyttelsesniveau. SBA-meddelelsens ti principper er efter ministerens mening fornuftige og lægger vægt på at videreføre nogle vækstinitiativer.

Nikolaj Villumsen var glad for at høre, at kravene til SMV'er ikke lempes.

2. Industripolitik:

a) Rammebetingelser for en konkurrencedygtig industrisektor

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3258 – bilag 2 (samlenotat side 5)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, handler om industripolitik. Der er to underpunkter, som jeg vil fremlægge hver for sig. Det første underpunkt handler om rammebetingelserne for en konkurrencedygtig industrisektor. Sagen er på rådsmødedagsordenen for at give Kommissionen mulighed for at præsentere en meddelelse om industrisektoren. Meddelelsen handler om de udfordringer, som europæisk industri står overfor, når det gælder om at genvinde konkurrenceevne. Selve meddelelsen bliver først offentliggjort dagen inden rådsmødet.

b) Meddelelse om forsvars- og sikkerhedsindustrien

– *Orienterende debat*

KOM (2013) 0542

Rådsmøde 3258 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Erhvervs- og vækstministeren: Det andet underpunkt handler om Kommissionens meddelelse om forsvars- og sikkerhedsindustrien. Kommissionen offentliggjorde den 24. juli 2013 en meddelelse om en mere konkurrencedygtig og effektiv forsvars- og sikkerhedsindustri. Meddelelsen omhandler en række initiativer, der skal styrke den europæiske forsvarsindustri, bl.a. gennem initiativer til at effektivisere markedet, forøge industriens konkurrenceevne og styrke forskning og udvikling på området. Formålet er at sikre en europæisk forsvarsindustri, som kan understøtte borgernes sikkerhed og beskytte Europas værdier og interesser. Dette skal bl.a. ske ved at sikre synergi i udviklingen af forsvars- og sikkerhedspolitikken mellem civile og militære indsatser og mellem forskellige politikområder. F.eks. skal den grønne omstilling også gøre sig gældende i forsvaret, hvilket regeringen finder positivt. Desuden lægger Kommissionen vægt på så vidt muligt at sikre et åbent og konkurrencebaseret indre marked for forsvars- og sikkerhedsindustrien.

Regeringen kan støtte de overordnede målsætninger i meddelelsen, dog med to væsentlige forbehold: for det første at den europæiske forsvars- og sikkerhedspolitik bør udvikles med udgangspunkt i det tætte samarbejde, vi har med Nordamerika og i regi af NATO, og som vi fra dansk side også fremover tillægger afgørende betydning; for det andet at Kommissionen bør anerkende, at mindre lande kan være nødsaget til at stille krav om industrisamarbejde (modkøb), hvis de skal opretholde en vis forsvarsindustri og varetage væsentlige nationale sikkerhedsinteresser.

Afslutningsvis vil jeg bemærke, at Danmark på grund af forsvarsforbeholdet ikke kan deltage i samarbejdet om at styrke forsvarsindustrien i regi af Det Europæiske Forsvarsagentur (European Defence Agency – EDA).

Jakob Ellemann-Jensen bemærkede, at det at have stærke synspunkter på forsvarsområdet ikke er foreneligt med forsvarsforbeholdet, som han derfor opfordrede ministeren til at forsøge at få afskaffet.

Pia Adelsteen gik i modsætning til Jakob Ellemann-Jensen ind for forsvarsforbeholdet. Hun bad ministeren forklare, hvad det betyder, at Kommissionen i sit forslag om europæisk forsvarsindustri konkurrenceevne vil "fremme udviklingen af hybride standarder for produkter, der både har civil og militær anvendelse," og hvad formuleringen "mere effektiv certificering på luftfartsområdet" dækker over.

Nikolaj Villumsen nævnte, at stort set hele den danske forsvarsindustri bygger på modkøbsaftaler, og spurgte, om forslaget vil forhindre, at de arbejdspladser, som modkøbsaftaler kan skabe, bruges som incitament til at købe kampfly for 20-30 mia. kr.

Lars Barfoed var enig med regeringen i, at Kommissionens formulering om at afskaffe modkøbsaftaler i forsvars- og sikkerhedsindustrien er meget bastant, og at dens ensidige fokus på nationale krav som årsag til manglende konkurrence var forkert. Han så dette samarbejde som vitalt for Danmark og spurgte om, hvor stejlt regeringen vil stå på den position. Lars Barfoed ville gerne vide, hvor man vurderer at grænserne går, når man siger, at krav om industri-samarbejde bør stilles i overensstemmelse med EU-retten, herunder særlig artikel 346 i TEUF. Vil det sige, at det skal foregå på samme måde som i dag?

Ministeren erklærede sig enig med Jakob Ellemann-Jensen i, at forsvarsforbeholdet er problematisk. Han forklarede, at Kommissionen to gange har meddelt, at Danmarks praksis på modkøbsområdet er EU-stridig. Regeringen har derfor indledt drøftelser med en række partier med henblik på at fremsætte et forslag, der kan bringe lovgivningen i overensstemmelse med gældende regler. Forslaget er dog forsinket af tekniske vanskeligheder. Samtidig arbejder regeringen for, at Danmark ved væsentlige sikkerhedsinteresser stadig skal kunne kræve modkøb, som det brede flertal ønsker det. Der er ingen modstridende interesser, bare tekniske vanskeligheder, sagde han – også som svar på Lars Barfoeds spørgsmål om artikel 346.

NOT Ministeren svarede Pia Adelsteen, at han var nødt til at vende skriftligt tilbage med svarene på de tekniske spørgsmål. Ministeren glædede sig over Enhedslistens interesse for jagerfly-indkøb og sagde, at det endnu ikke er endeligt besluttet, hvor mange flyvemaskiner der skal købes.

Nikolaj Villumsen fandt det sjovt, at nogle partier slet ikke er så vilde med det indre markeds liberalistiske principper på forsvarsindustriområdet som på andre områder. Nikolaj Villumsen spurgte, om disse regler kunne hindre forsvarsforligskredsen i at købe kampfly til foråret. Hvis Kommissionen forhindrer Danmark i at stille modkøbskrav, vil køb af kampfly jo ikke skabe arbejdspladser.

Ministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at der i forbindelse med våbenhandel er tradition for modkøbsaftaler og hensyn til væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, som regeringen lægger vægt på, flyindkøb eller ej. Et tæt industrielt samarbejde har gennem årene givet dansk industri en betydelig eksport og skabt arbejdspladser.

FO 3. Forordning om forbrugerproduktsikkerhed

Generel indstilling

KOM (2013) 0078

Rådsmøde 3258 – bilag 2 (sammenfatning side 18)

KOM (2013) 0078 – bilag 4 (henvendelse af 18/4-13 fra

Forbrugerrådet)

EU-note (12) – E 21 (note af 18/3-13 om

produktsikkerhedsforordningen)

Erhvervs- og vækstministeren: Jeg vil nu gå videre til de tidlige forhandlingsoplæg. Først produktsikkerheds- og markedsovervågningspakken: Denne sag er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 26. september 2013, men forventes at være på dagsordenen for et kommende rådsmøde som a-punkt. Jeg nævner sagen med henblik på tidligt forhandlingsoplæg. Kommissionen fremsatte den 13. februar 2013 en produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke. Pakken indgår som et af de 12 nøgleinitiativer i Kommissionens akt for det indre marked II. Pakken indeholder to forslag: forslag til en ny markedsovervågningsforordning og forslag til en ny forordning om forbrugerproduktsikkerhed. Det overordnede formål med forslagene er at gøre markedsovervågningen af produkter i EU's indre marked mere effektiv og at øge sikkerheden for forbrugerne. Jeg vil gennemgå de to forslag samlet.

Forslaget til forbrugerproduktsikkerhed skal erstatte det eksisterende produktsikkerhedsdirektiv. Regeringen er overordnet positiv over for forslaget, da det både styrker den frie bevægelighed af produkter på det indre marked og værner om et højt produktsikkerhedsniveau. Begge dele er til gavn for såvel forbrugere som virksomheder. Regeringen støtter endvidere forslagens formål om at skabe klare og enkle regler, der stemmer overens med de øvrige relevante EU-regler på produktområdet, herunder de fælles rammer for markedsføring af produkter og den nye markedsovervågningsforordning. Regeringen har fokus på, at der ikke stilles unødigt skrappe krav til virksomhederne, som alligevel ikke gavner forbrugernes sikkerhed.

Oprindelseslandsmærkning vil påføre virksomhederne betragtelige omkostninger uden at gavne forbrugerbeskyttelsen. Et mærke med oprindelsesland siger ikke noget om et produkts sikkerhed, og et produkt vil endvidere ofte være produceret i flere forskellige lande. Derudover er det alene fabrikanten eller importøren, der bærer ansvaret for produktets sikkerhed. Forordningens krav om fabrikant- og importørplysninger på produktet er derfor langt mere relevante af hensyn til forbrugerbeskyttelsen end et krav om oprindelseslandsmærkning. Mange andre lande deler regeringens holdning hertil, ligesom Den Europæiske Forbrugerorganisation BEUC heller ikke ønsker kravet indført.

FO Regeringen lægger derfor afgørende vægt på, at den foreslåede bestemmelse om oprindelseslandsmærkning ikke indføres i forordningen, idet vi dog vil agere i tæt samarbejde med øvrige ligesindede lande i lyset af et endeligt kompromisforslag.

Regeringen finder samtidig, at det er vigtigt, at det nuværende gode forbrugerbeskyttelsesniveau fastholdes. Forsigtighedsprincippet, som det kendes fra det nuværende produktsikkerhedsdirektiv, bør derfor fortsat gælde for produkter, hvor der er videnskabelig usikkerhed om

produktets risiko.

Regeringen støtter forslaget om at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed. Der skal skabes en entydig, gennemskuelig og klar regulering til gavn for virksomhederne og forbrugerne. Fra regeringens side vil man af den grund være særligt opmærksom på, om de øgede sporbarhedskrav i forslaget er på linje med sporbarhedskrav i lignende EU-lovgivning på produktområdet, og at de ikke skal belaste virksomhederne unødigt. Det indebærer også, at reglerne skal være tidssvarende, så digitale løsninger så vidt muligt tænkes ind. Regeringen lægger vægt på, at de erhvervsdrivende kan identificere, hvem de har købt produktet af, og hvem de har solgt produktet til. Dette er et væsentligt element i at sikre produkters sporbarhed gennem forsyningskæden.

Regeringen lægger endvidere vægt på, at forordningens bestemmelser om standardiseringsanmodninger ensrettes med den eksisterende standardiseringsforordning. Der er behov for, at nationale eksperter, interesseorganisationer og øvrige interessenter inddrages i processen, når standardiseringsorganerne anmodes om at lave en standard for en specifik produktgruppe. Dette giver størst mulighed for at få påvirket og fremmet produktsikkerheden og for at sikre, at standarderne har en høj kvalitet og fortsat er et effektivt værktøj for virksomhederne.

Ifølge forslaget har Kommissionen i visse tilfælde mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter. Regeringen vil overordnet arbejde for, at Kommissionen kun vedtager gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter i det omfang, at det er hensigtsmæssigt, og at der er et berettiget behov. Regeringen kan på den baggrund støtte de to forslag.

Jakob Ellemann-Jensen bakkede op om at lægge afgørende vægt på at få kravet om oprindelseslandsmærkning ud af forbrugerproduktsikkerhedsforslaget, men ville gerne have præciseret, om forhandlingsoplægget også rummer en opblødning over for andre forhandlingsløsninger. Forslagets krav om opbevaring af dokumentation i 10 år efter seneste produkt er solgt, fandt han ret omfattende. Dernæst henviste Jakob Ellemann-Jensen til Forbrugerrådets høringssvar, hvori sårbare forbrugere defineres som børn, ældre og handicappede, og efterlyste en klar definition af begrebet. Han fandt det forkert at tro, at forbrugere ikke kan tage vare på sig selv.

Pia Adelsteen studsede også over, at man i forbindelse med forbrugersikkerhed definerer alle ældre som sårbare. Dernæst spurgte hun om, hvorvidt regeringen vil sige nej til forslaget, hvis kravet om oprindelseslandsmærkning opretholdes.

Nikolaj Villumsen spurgte om, hvilke nye ikkeharmoniserede produkter forordningen om forbrugerproduktsikkerhed vil omfatte, og om, hvorvidt det var rigtigt forstået, at regeringen ikke vil lægge afgørende vægt på det forsigtighedsprincip, den alligevel anser for nødvendigt.

Lars Barfoed tilsluttede sig regeringens formuleringer om produktsikkerhed og oprindelseslandsmærkning.

Merete Riisager kaldte forslagene for dugfriske eksempler på EU-systemets kompleksitet – når ministeren har svært ved at forklare forslagernes indhold, er det nok også svært for borgere og virksomheder at forstå. Liberal Alliance støtter generelt ensretning af procedurer og standarder, men ville ikke støtte mandatet om forbrugerproduktsikkerhed, fordi tekniske dokumenter skal opbevares i 10 år, hvor det før var 5. Så ministeren nogen grund til det? Sporbarhedskravet betegnede hun som ondt bureaukrati, som alligevel kan omgås. Hun anerkendte dog, at regeringen lægger afgørende vægt på at afskaffe kravet om oprindelsesmærkning, og at den vil have en nedre grænse for, hvornår myndigheder skal underrettes om risici ved produkter.

Erhvervsministeren sagde angående sårbare forbrugere, at regeringen i modsætning til Kommissionen ikke mener, at forslaget lægger op til at dække risici ved fødevarerimenterende produkter i samme grad som i dag, hvor forbrugeren beskyttes mod dem, uanset om de er harmoniserede eller ej. Regeringen lægger vægt på, at det nuværende forbrugerbeskyttelsesniveau ikke forringes, og derfor er det vigtigt, at forordningen omfatter alle produkter. Angående forsigtighedsprincippet sagde ministeren, at regeringen ikke er imod at udspecificere det i teksten, men heller ikke ser et behov for det, da det i forvejen er praksis. Regeringen mener altså ikke, at den nuværende formulering vil svække forsigtighedsprincippet. Hvad kravet om 10 års opbevaring af oplysninger angår, svarede ministeren Merete Riisager, at regeringen arbejder for, at virksomheder kun skal kunne skaffe dem, ikke opbevare dem. Vedrørende sporbarhedskravet lægger regeringen afgørende vægt på, at man ikke vil have oprindelseslandsmærkning, da det, som man har set f.eks. i Sverige, ikke nytter. Ministeren svarede Merete Riisager, at regeringen ikke støtter, at Kommissionen som noget nyt kan pålægge virksomheder at tilslutte sig et elektronisk sporbarhedssystem og sætte en databærer, f.eks. et klistermærke, på forskellige produkter, hvis der er tale om en formodet alvorlig risiko. Kommissionen har nemlig ikke gjort rede for de forventede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet og nytten for forbrugerne.

Nikolaj Villumsen spurgte om, hvorfor regeringen arbejder for at beholde forsigtighedsprincippet, hvis man er så sikker på, at det kan bevares.

Pia Adelsteen mente i modsætning til ministeren, at selve forslagsteksten var afgørende, og det bekymrede hende derfor, at forsigtighedsprincippet ikke fremgår i den.

Erhvervsministeren understregede, at forsigtighedsprincippet er nedfældet i traktaten, og at Domstolen flere gange har stadfæstet, at det gælder på forbrugerproduktområdet. Regeringen vil selvfølgelig forsvare princippet, hvis nogen sætter spørgsmålstegn ved det, men man anser det ikke for nødvendigt, at det fremgår eksplicit.

Formanden vurderede ikke, at regeringens position i forhold til delegerede retsakter fremgik klart af forhandlingsoplægget, som derfor blev udskudt til et senere møde. Se diskussionen desangående på s. 35.

FO 4. Forordning om markedsovervågning af produkter

Generel indstilling

KOM (2013) 0075

Rådsmøde 3258 – bilag 2 (samlenotat side 33)

EU-note (12) – E 21 (note af 18/3-13 om
produksikkerhedsforordningen)

FO Erhvervs- og vækstministeren: Regeringen støtter, at der med forslaget til markedsovervågning indføres en fælles ramme for markedsovervågning på tværs af alle produktområder. Reglerne for markedsovervågning er i dag spredt ud over forskellige regelsæt. Det er uhenigtsmæssigt, da det øger risikoen for huller og overlap i reguleringen, ligesom det gør det vanskeligere for både virksomheder og myndigheder at sætte sig ind i, hvilke regler der gælder. Forslaget bygger som udgangspunkt videre på den eksisterende forordning om markedsovervågning fra 2008. Den eksisterende forordning trådte i kraft den 1. januar 2010. Da der ikke er grund til allerede nu at lave fundamentalt om på medlemslandenes forpligtelser, lægger regeringen vægt på, at den eksisterende ramme overordnet set videreføres. Det gælder blandt andet kravene til myndighedernes organisering af markedsovervågningen og underretningen om produkter, der udgør en risiko.

Ifølge forslaget har Kommissionen som noget nyt mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter i visse tilfælde. Regeringen vil overordnet set arbejde for, at Kommissionen kun vedtager gennemførelsesretsakter, i det omfang det er hensigtsmæssigt, og hvor der er et berettiget behov.

I forslaget foreslås det, at et europæisk markedsovervågningsforum bliver oprettet. Forummet skal overordnet stå for vidensdeling og koordinering mellem markedsovervågningsmyndighederne. Regeringen støtter oprettelsen af dette forum og lægger vægt på, at ikke kun myndigheder inddrages i arbejdet i forummet. Informationsudveksling og samarbejde i forummet samt inddragelse af eksterne interessenter vil kunne bidrage til en mere effektiv markedsovervågning.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte om, hvorvidt regeringen vil arbejde for, at det foreslåede forum, skal omfatte en smidig og hurtig appelinstans, så man ikke behøver afvente en afgørelse fra EU-domstolen.

Pia Adelsteen spurgte med henvisning til Dansk Industris høringssvar om, hvad ministeren mener om, at Kommissionen kan gribe ind over for virksomheder, der overholder de aktuelle lovgivningskrav. Selv fandt hun det problematisk. Pia Adelsteen bad ministeren kommentere på Forbrugerrådets bekymring for, om forsigtighedsprincippet bliver taget ud af legetøjsdirektivet.

Nikolaj Villumsen spurgte om, hvilke ikkeharmoniserede produkter forordningen om markedsovervågning vil omfatte. Kan forslaget f.eks. håndtere problemer med hestekød i oksekød? Og kan Danmark gå endnu videre i sin egen lovgivning?

Merete Riisager meddelte, at Liberal Alliance ikke støttede forhandlingsoplægget om markedsovervågning. Partiet støtter etableringen af en samlet procedure på området, men undrer sig over at myndighederne skal kunne træffe foranstaltninger over for virksomheder, hvis produkter man mener udgør en sikkerhedsrisiko, selv om det overholder gældende lovgivning. Hun spurgte om, hvornår det kan være aktuelt. At medlemsstaterne selv kan beslutte sig for sanktionering, stred for hende at se imod ensretningen af retningslinjer og konkurrencevilkår.

Erhvervsministeren svarede på Nikolaj Villumsens spørgsmål, at fødevarer ikke er omfattet af forslaget.

Jakob Ellemann-Jensen opfordrede ministeren til at definere begrebet sikkerhedsrisiko i forbindelse med markedsovervågning. Der er forskel på sikkerhedsrisiko, såsom brandfare, og manglende overensstemmelse, såsom skæv mærkning, mente han.

Nikolaj Villumsen savnede stadig eksempler på, hvilke produkter forordningen skal omfatte, hvis det ikke er fødevarer. Han spurgte derudover om, hvad Kommissionens gennemførelsesretsakter kan betyde for markedsovervågningen i medlemslandene.

Pia Adelsteen gentog, at hun fandt foranstaltninger mod virksomheder, der overholder den eksisterende lovgivning, for problematiske.

Erhvervsministeren var enig i Jakob Ellemann-Jensens syn på begrebet sikkerhedsrisiko. Han svarede Nikolaj Villumsen, at alle produkter undtagen fødevarer vil være omfattet, hvilket vil give et minimumssikkerhedsniveau.

Formanden vurderede ikke, at regeringens position i forhold til delegerede retsakter fremgik klart af forhandlingsoplægget, som derfor blev udskudt til et senere møde. Se diskussionen desangående på s. 35.

FO 5. Markedsføring af radioudstyr

Generel indstilling

KOM (2012) 0584

Rådsmøde 3258 – bilag 2 (samlenotat side 47)

Erhvervs- og vækstministeren: Den sidste sag jeg vil forelægge med henblik på tidligt forhandlingsoplæg omhandler direktivet om radioudstyr. Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 26. september, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde som a-punkt. Kommissionen har den 17. oktober 2012 fremsat et forslag til et nyt direktiv om markedsføring af radioudstyr. Direktivet skal erstatte det nuværende direktiv om radio- og teleterminaludstyr.

FO Regeringen hilser generelt tiltag velkomne, som kan medvirke til at skabe vækst herhjemme og i EU. Regeringen forventer, at det nye direktiv vil have en gavnlig effekt på markedet for radioudstyr. Forslaget til et nyt direktiv skal overordnet sikre, at radioudstyr, som lever op til direktivets krav, frit kan markedsføres i det indre marked. Radioudstyr omfatter for eksempel mobiltelefoner, radioer og trådløse mikrofoner. Direktivet skal således sikre, at radioudstyr bliver kontrolleret og godkendt på samme måde i hele EU. Forslaget indeholder en klarere afgrænsning af direktivets anvendelsesområde. Der er lagt op til, at direktivet kun skal gælde for udstyr, der tilsigtet udsender signaler ved hjælp af radiofrekvenser.

Regeringen finder dog, at der er behov for, at direktivet også gælder for rene radiomodtagere, såsom tv-apparater og babyalarmer, som blot modtager signaler via radiofrekvenser. Regeringen lægger derfor vægt på, at rene modtagerenheder også bliver omfattet af forslaget. Det vil sikre forbrugerne imod at købe udstyr, som bliver forstyrret af andet udstyr, og som forbrugerne derfor opfatter som dårlige produkter. Det vil også gøre det muligt at fastsætte krav til tv-apparaters evne til at modstå forstyrrelser fra anden radiokommunikation. Regeringen finder det vigtigt, at tilsynsmyndighederne har de bedste forudsætninger for og redskaber til at sikre, at kravene i direktivet overholdes. Samtidig er det dog også vigtigt, at dette ikke betyder, at erhvervslivet bliver pålagt administrative byrder, som ikke står mål med, hvad der kan opnås med nye tiltag. På den baggrund kan regeringen støtte forslaget.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte om, præcis hvilke apparater forslaget om radioudstyr omfatter, og om dette ville blive tydeligere formuleret.

Pia Adelsteen bad ministeren forklare sætningen: ”Endvidere foreslås det at anvende delegerede beføjelser i relation til de væsentlige krav i relation til tilvejebringelse af informationer om overensstemmelse for softwaredefineret radio samt i relation til de nævnte krav om registrering af radioudstyr i nogle kategorier.”

Nikolaj Villumsen spurgte om, hvad direktivet vil betyde for CE-mærkningen. Han delte derudover bekymringen for delegerede retsakter og ville gerne vide, hvor stejlt regeringen stod på det punkt.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance ikke støttede forhandlingsoplægget om radioudstyr, selv om nogle krav til erhvervsdrivende ophæves. Hvad der præcis ligger i forpligtelsen til at registrere radioudstyr i et centralt system, mente partiet, at regeringen bør lægge afgørende vægt på at få klargjort.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at han var nødt til at vende skriftligt tilbage med svarene på de tekniske spørgsmål. Ministeren svarede Nikolaj Villumsen, at der ikke vil være ændring-er for CE-mærkningen.

Formanden vurderede ikke, at regeringens position i forhold til delegerede retsakter fremgik klart af forhandlingsoplægget. Dette spørgsmål blev derfor drøftet under et med de delegerede retsakter, som blev nævnt under rådsmødepunkt 3 og 4.

Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

Jakob Ellemann-Jensen ønskede en redegørelse ikke bare for regeringens generelle holdning til delegerede retsakter, men specifikt til de delegerede retsakter, der var nævnt i de tre forslag.

Pia Adelsteen bad om eksempler på, hvornår regeringen mener delegerede retsakter er hensigtsmæssige.

Lars Barfoed delte regeringens bekymring for, at man delegerer for mange retsakter til Kommissionen. Han bad ministeren uddybe, hvad han på det punkt mente med hensigtsmæssighed. Selv anså han det for nødvendigt med klarere retningslinjer.

Erhvervsministeren svarede, at regeringens generelle holdning er, at delegerede retsakter som nævnt kun bør anvendes i det omfang, det er hensigtsmæssigt, og når der er berettiget behov. Det er efter hans mening til gavn for forbrugere og erhvervsdrivende, at man forhåndsinddrager medlemslandene, når Kommissionen tillægges den slags beføjelser, så de får indflydelse på, at forbrugersikkerheden ikke forringes, og at de erhvervsdrivende ikke pålægges unødige byrder. Ministeren tilbød at oversende et uddybende papir med en detaljeret forklaring af regeringens holdning.

Nikolaj Villumsen bemærkede, at det skal stoppes, hvis et land sætter skadelige produkter i omløb, men at Danmark nødig skulle blive hindret i selv at stoppe den slags. Han fandt det derfor afgørende, at regeringen arbejder for at nedsætte antallet af delegerede retsakter, fordi de gennemføres uden for parlamentarisk kontrol.

Pia Adelsteen bad om præcise svar på, hvornår gennemførelsesretsakter er i orden, fordi det var afgørende for Dansk Folkepartis mandatgivning. Derfor fandt hun det også problematisk at vente en uge på svarene.

Erhvervsministeren svarede, at regeringen ville stemme nej, medmindre den bliver fuldstændig isoleret. I så fald vil regeringen finde en løsning. Udgangspunktet er dog, at der vil blive lagt afgørende vægt på det.

Formanden sagde, at udvalget måtte vide, om regeringen vil lægge afgørende vægt på det, eller om man er villig til at gå på kompromis. Der kan ikke gives mandat på så åben en melding.

Erhvervsministeren gentog, at regeringen vil lægge afgørende vægt på det punkt.

Formanden påpegede, at det udelukker at stemme for forslaget i tilfælde af isolation.

Erhvervsministeren sagde, at det i så fald skulle forstås sådan, at regeringen lægger afgørende vægt på det og som udgangspunkt stemmer imod. Han ønskede bare at nuancere positionen.

Formanden sagde, at det kommer an på situationen, hvornår udvalget værdsætter en nuancering.

Erhvervsministeren ville oversende sine svar på spørgsmålene om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

Formanden takkede ministeren for den tidlige forelæggelse. Da delegerede retsakter og deres rækkevidde betyder meget for udvalget, spurgte hun om, hvordan man nu kunne komme videre. Hendes indtryk var, at omfanget af dem stiger, så udvalget ikke ved, præcis hvad det siger ja til. Hun ville gerne vide, om der i forhandlingsprocessen var tid til at aflevere spørgsmålene skriftligt og få dem besvaret, inden der gives endeligt mandat.

Erhvervsministeren meddelte, at han ville komme tilbage med en mere specifik redegørelse for de delegerede retsakter, hvis udvalget ønskede det.

Pia Adelsteen takkede ja til ministerens tilbud. Dansk Folkeparti kunne ikke give mandater uden klare svar.

Nikolaj Villumsen udelukkede ikke, at Enhedslisten ville stemme for forslaget om radioudstyr, men ønskede først at kende omfanget af delegerede retsakter.

Jakob Ellemann-Jensen støttede det øvrige udvalgs betragtninger.

Erhvervsministeren spurgte, om udvalget ville se ham til mandatgivning igen.

Formanden bekræftede, at det var udvalgets ønske, da det kan være vanskeligt at give betinget mandat. Hun opfordrede dernæst udvalgets medlemmer til at sende uddybende spørgsmål til de delegerede retsakter.

Punkt 7. Rådsmøde nr. 3261 (transport, telekommunikation og energi – søtransport og telekommunikationsdelen) den 23. september 2013

Erhvervs- og vækstministeren orienterede om, at han ville forelægge dagsordenen for det kommende rådsmøde om telekommunikation og søtransport den 10. oktober 2013. Der var en sag til tidligt forhandlingsoplæg og en til orientering.

1. Finansiering af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed

Orienterende debat

KOM (2013) 0174

Rådsmøde 3261 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Erhvervs- og vækstministeren: Forslaget skal sikre en finansiel ramme for det europæiske søfartsagentur, EMSA. EMSA blev oprettet i 2002 og har til opgave at bekæmpe havforurening fra skibe og havforurening fra olie- og gasanlæg ved offshoreaktiviteter.

Forslaget skal fastlægge finansieringen af EMSA's opgaver i perioden 2014-2020 for at udmønte denne generelle aftale om EU's budget. Beløbet er sat til 160,5 mio. euro fordelt over de 7 år. Stigningen er begrundet i en nødvendig opgradering af den eksisterende kapacitet til forureningsbekæmpelse. Regeringen kan tilslutte sig forslaget.

UDG. 2. Cape Town-aftalen

Orienterende debat

KOM (2013) 0038

Rådsmøde 3261 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Punktet var udgået.

FO 3. E-signatur og elektronisk identifikation

Generel indstilling

KOM (2012) 0238

Rådsmøde 3261 – bilag 1 (samlenotat side 10)

EU-note (11) – E 35 (opdateret note om tolv forslag til fremme af vækst og beskæftigelse i EU)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 432 (side 1247, senest behandlet i EEU 24/5-13)

EUU alm. del (12) – bilag 140 (side 521, behandlet i EEU 7/12-12)

Erhvervs- og vækstministeren: Den sidste sag, jeg vil forelægge, er forordningsforslaget om gensidig anerkendelse af elektronisk identifikation og tillidstjenester. Sagen forelægges til tidligt forhandlingsoplæg. Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet den 10. oktober, men forventes at være på dagsordenen for et kommende rådsmøde som a-punkt. Forslaget til forordning har været forelagt udvalget til orientering i december 2012 og i maj 2013.

Siden vedtagelsen af det eksisterende e-signatordirektiv i 1999 er der sket en markant teknologisk udvikling samt en øget globalisering, og erfaringerne har vist, at direktivet ikke har haft den fornødne effekt til at fremme elektroniske transaktioner i EU. Nærværende forslag er således fremsat med henblik på at fremme borgeres og virksomheders muligheder for sikkert og smidigt at anvende elektroniske tjenester på tværs af EU's indre grænser.

Forordningen fastlægger bestemmelser for gensidig anerkendelse og accept af elektroniske identiteter samt kriterier for anmeldelse af nationale elektroniske identifikationsmidler. Forordningsforslaget fastlægger endvidere en juridisk ramme for anerkendelse af elektroniske tillidstjenester, eksempelvis elektroniske signaturer eller elektroniske tidsstempler. I Danmark fungerer NemID som elektronisk identitet og e-signatur. Forslaget skal ifølge Kommissionen lette kommunikationen og fjerne barrierer for grænseoverskridende digital forvaltning mellem virksomheder, borgere og myndigheder. Større tillid til elektroniske identiteter og til elektroniske signaturer vil kunne bidrage til at fremme grænseoverskridende digital forvaltning mellem myndigheder, borgere og virksomheder i EU.

Med forslaget vil danske virksomheders administrative elektroniske transaktioner med udenlandske myndigheder kunne lattes. Dermed forbedres de administrative rammebetingelser ved grænseoverskridende økonomisk aktivitet til fordel for dansk eksport. På samme måde vil forslaget kunne forbedre mulighederne for sikker og grænseoverskridende e-handel.

Regeringen lægger meget stor vægt på og arbejder aktivt for at sikre en løsning, der er administrativt enkel og omkostningsminimerende. Det sker blandt andet ved, at fortolkningen af en grænseoverskridende tjeneste indsnævres, og at omfanget af omfattede selvbetjeningsløsninger minimeres. Vi arbejder for en gradvis tilpasning, der skal ske ud fra vurderinger af bl.a. væsentlighed og behov.

På den baggrund kan regeringen støtte forslaget.

Jakob Ellemann-Jensen betegnede området som meget vigtigt, idet det for alvor kan bidrage til at skabe vækst. Fornuftig omgang med e-signatur og elektronisk identifikation er tilmed forudsætningen for et velfungerende digitalt indre marked. Var det korrekt opfattet, at der skal være fri konkurrence på området, så forbrugerne frit kan vælge udbydere på tværs af landegrænser?

Pia Adelsteen havde som sådan intet imod elektronisk identifikation, men spurgte til behovet for det. Der har længe været talt om e-handel og digitalisering på tværs af grænser, men hun havde i sin tid i erhvervslivet ikke mødt borgere eller virksomheder, der havde behov for at gøre brug af f.eks. en spansk kommunes hjemmeside. Ministeren havde sagt, at de elektroniske tjenester vil blive implementeret ud fra en vurdering af væsentlighed og behov, men ligger det behov hos andre end f.eks. nogle få store virksomheder?

Dernæst ønskede hun at vide noget om sikkerhedsperspektivet. Der har været hacking af cpr-registre, og er der ikke en risiko forbundet med, at danske borgeres data gøres mere tilgængelige i andre EU-lande?

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten ikke kunne støtte mandatet, idet partiet frygter, at når man gør personoplysninger til et EU-anliggende, vil det resultere i mere overvågning. Dertil kommer, at den nationale sikkerhed vil blive bragt i fare, hvis NemID f.eks. udliciteres til et italiensk firma, der går konkurs. Det vil skabe store sikkerhedsmæssige problemer i Danmark.

Merete Riisager pointerede, at forslaget trækker i den rigtige retning, fordi det understøtter det indre marked, og at Liberal Alliance derfor kunne støtte forhandlingsoplægget - dog med den anke, at der i høringssvarene fra regeringens samlenotat står, at det vurderes "at forordningen i særlig grad fokuserer på identitetsløsninger, der er ejet eller finansieret af det offentlige og derfor ikke understøtter en dynamisk markedsudvikling". Hvad var ministerens holdning til det?

Erhvervsministeren bekræftede over for Jakob Ellemann-Jensen, at forordningen vil medføre, at der kommer øget konkurrence fra flere udbydere. De fleste borgere vil dog formentlig bruge det nationale system, fordi det er velkendt.

Til Pia Adelsteen sagde ministeren, at et godt eksempel på forslagets relevans kunne være, at det vil blive nemmere at foretage selskabsregistrering på tværs af landegrænser. Studerende, der har studieaktivitet flere steder i Europa og skal bruge e-signatur, vil også have gavn af det. Tiltagene vil blive indført der, hvor behovet opstår, og der er ikke tale om, at de til en start skal introduceres alle vegne.

Hvad sikkerhedsaspektet angår, fremhævede ministeren over for Nikolaj Villumsen og Pia Adelsteen, at det ikke kun er et krav fra dansk side, at den skal være i orden; det er også et meget udtalt ønske i de andre EU-lande.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 3259 (almindelige anliggender) den 30. september 2013

Erhvervs- og vækstministeren forelagde punktet på vegne af handels- og europa-ministeren. Alle sager var til orientering

1. Forberedelse af det ekstraordinære Europæiske Råd den 24.-25. oktober 2013

Politisk drøftelse

Rådsmøde 3259 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Erhvervs- og vækstministeren: For så vidt angår mødet i Det Europæiske Råd den 24.-25. oktober, kan jeg oplyse, at dagsordenen for mødet endnu ikke er udsendt. Det forventes dog, at hovedpunktet på mødet i Det Europæiske Råd vil være en temadrøftelse om innovation og om den digitale dagsorden. Desuden forventes det på nuværende tidspunkt, at der vil være en drøftelse af det østlige partnerskab. Herudover vil stats- og regeringscheferne formentlig også drøfte den sociale dimension i styrkelsen af ØMU'en og følge op på rapporten fra Europa-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) vedrørende implementeringen af vækst- og beskæftigelsespagten. Sluttelig vil DER muligvis adressere specifikke eksterne relationer, alt afhængigt af udviklingen på den internationale scene.

Jeg forventer, at regeringen forud for forelæggelsen af mødet i Rådet for almindelige anliggender den 22. oktober vil være i stand til at redegøre nærmere for dagsordenen for mødet i DER den 24.-25. oktober.

2. Den fremtidige europæiske samhørighedspolitik

Evt. politisk enighed /Evt. fremskridtsrapport

KOM (2011) 0607, KOM (2011) 0610, KOM (2011) 0611, KOM (2011) 0612, KOM (2011) 0614, KOM (2011) 0615, KOM (2012) 0496, KOM (2013) 0146, KOM (2013) 0246

Rådsmøde 3259 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 293, senest behandlet i EUU 16/11-12)

EUU alm. del (12) – bilag 48 (side 70, behandlet i EUU 12/10-12)

EUU alm. del (11) – bilag 569 (side 1477 FO, behandlet i EUU 22/6-12)

Erhvervs- og vækstministeren: Det er en kendt sag, der blev forelagt til forhandlingsoplæg i juni 2012 under dansk formandskab, hvor grunden blev lagt til forslaget vedtagelse i form af generel enighed på rådssiden om store dele af samhørighedspakken. Folketingets Europaudvalg er siden blevet orienteret flere gange om pakken, som er ved at være

klar til endelig enighed efter betydelige fremskridt i forhandlingerne med Europa-Parlamentet under irsk og senest litauisk formandskab.

Både formandskabet og Parlamentet er under forventningspres for at få vedtaget lovgrundlaget tids nok til at udrulle de nye programmer fra starten af 2014. Det er forventningen, at Parlamentet skal godkende pakken ultimo oktober. Det betyder, at der stadig er lidt tid at løbe på, også selv om der ikke opnås enighed internt i Rådet forud for rådsmødet.

Det sidste forhandlingsmøde med Parlamentet forventes at finde sted tirsdag den 24. september. Udfaldet af det møde vil være afgørende for, hvad der bliver forelagt på rådsmødet. Det er min vurdering, at der er to muligheder: enten at vi får forelagt de sidste dele af pakken til politisk godkendelse, eller at formandskabet orienterer om forhandlingerne uden stillingtagen til konkrete tekster.

Indholdsmæssigt er rammen for den fremtidige samhørighedspolitik sat i form af den politiske aftale fra den 27. juni mellem formanden for Kommissionen, Parlamentet og den irske premierminister om den flerårige finansielle ramme for 2014–2020. Der kan derfor ikke rykkes ved de overordnede økonomiske rammer. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der fortsat vil være debat om udmøntningen af enkelte tekniske elementer i aftalen.

Det væsentligste emne i de afsluttende forhandlinger vil formentlig blive den konkrete udformning af den makroøkonomiske konditionalitet, som den daværende europaminister orienterede udvalget om i detaljer i forbindelse med forhandlingsoplægget i juni måned sidste år. Kort fortalt er formålet med den makroøkonomiske konditionalitet, at fondene skal medvirke til at understøtte samordningen af medlemsstaternes økonomiske politik.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det er med nogen lettelse, at vi efter det store arbejde under dansk formandskab endelig ser forhandlingerne om dette store lovkompleks nærme sig enden. Der er en udbredt fornemmelse af, at det nu har varet længe nok, og denne fornemmelse vil forhåbentlig give sig udslag i en snarlig afslutning af forhandlingerne.

Jakob Ellemann-Jensen kom ind på, at man i forbindelse med drøftelserne om samhørighedspolitik også burde berøre de interne relationer og helt specifikt det nye medlemsland Kroatien. Det lykkedes med lidt hjælp regeringen at være kritiske over for, at Kroatien umiddelbart før landets indtræden i EU har vedtaget en lov, der opstiller mere restriktive bestemmelser for udleveringen af egne statsborgere - herunder mistænkte krigsforbrydere - til retsforfølgelse i andre lande. Hvad var forventningerne til de videre drøftelser i denne sag, og var regeringen blevet enig med sig selv om at støtte op om Kommissionens anbefalinger? Samhørighedspolitikken er muligvis et af de instrumenter, man kan tage i anvendelse for at markere over for Kroatien, at det er en dårlig idé at ændre lovgivning i forbindelse med tiltrædelse. Det er meget vigtigt at sende et krystalklart signal til Kroatien om, at de danske soldater ikke er døde forgæves.

Erhvervsministeren understregede, at regeringen er tilfreds med, at Kommissionen har taget sagen op, og at man fra dansk side står last og brast med Kommissionen i dens udtalelser om Kroatien. Kommissionen er traktatens vogter, og den skal sikre, at alle spilleregler overholdes – også af nye medlemslande.

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.